

Abonamentul:

Prețul foii »Libertatea« e următorul:
pe 1 an 8 cor.; pe 1/2 an 4 cor.
Pentru economi, numai 5 cor. pe an!
„Foaia Interesantă“ ilustrată, și „Tovărășia“
să dau gratis, tuturor abonenților „Libertății“
pentru prețurile de sus.
Pentru România pe an 25 Lei.

LIBERTATEA

Apare în fiecare Sâmbătă.

Inserțiuni:

1 pagină 60 cor., 1/2 pag. 20 c., 1/4 pag. 10 cor.
etc. — La inserate ce să dau de mai multe
ori, să fac reduceri de taxă.

Inserțiunile ca și abon. să plătesc înainte.

Manuscripte nu să dau înapoi.

GLASUL NEAMULUI!

Mari adunări reușite au fost: la Arad, Brașov, Făgăraș, Alba-Iulia, etc.

Mâne, Duminecă în 7 April, mari adunări nouă: la Orăștie, Hațeg, Sasca, Giriș, Oravița, etc.

BRAVII ARADANI.

Pildă și altora.

Adunările poporului nostru parcă vor să întrecă una pe alta în măreția lor, ele sunt adevărate explozii puternice zguduitoare și dînd răsunset până la depărtări uriașe, dela o margine la alta a țării!

Dela încheierea foii noastre trecute, până la aceasta, s'au ținut un șir întreg de adunări, toate mărețe și demne de un popor trezit la cunoștință de sine și număros, ca poporul nostru din această țeară: — la Alba-Iulia, Brașov, Nădlac, Făgăraș, Arad, și în alte și alte centre. Iar de-au fost toate vrednice, cea dela Arad, după spusă conglăsuitoare a foilor noastre și străine, a fost coroana tuturor!

Însași „Lupta“, foaia deputaților noștri, scriind despre adunarea dela Arad, zice:

„Fără îndoială, cea mai însemnată și măreță adunare de protestare dintre cîte s'au ținut până acum! Nu numai în urma numărului mare al celor cari au participat, ci mai ales în urma faptului, că nicăiri nu s'au înfățișat preoțimea și învățătorimea noastră în număr atît de mare, ca la Arad!

Iar despre adunarea însași ținută în 1 Aprilie scrie:

Incepînd dela Curtici, la toate stațiile să observă o mișcare deosebită. Cete mari de Români urcă trenul ce ducea la Arad. Și numărul lor crește dela stație la stație. Și fiecare tren ce vine în urma trenului nostru revărsă peste oraș, noi valuri de Români.

Pe la orele 10, piața Tököly (în fața bisericii episcopale române) are o înfățișare impunătoare. Catedrala e înghesuită de lume, — să ține o scurtă slujbă dumnezeiască — iar în fața catedralei să mișcă în valuri largi o mare de capete pletoase.

La ora 11, cînd s'a deschis adunarea, erau adunați la 8—10.000 Români! Și mereu soseau cete nonă cari nu avuseră loc în trenurile de dimineață.

Preoțimea și învățătorimea română din comitat, fără deosebire de confesiune, cu prea puține abateri, a fost toată de față. Era ceva înălțător să privești peste această mare de capete și să vezi strînși, umăr la umăr, țărani, învățători, preoți, profesori, avocați, deputați, — înfrățiți cu toții în fața primejdiei ce amenință școala românească!

Dintre deputații naționaliști au fost de față dñii Dr. N. Oncu, Dr. I. Suci, Vasile Goldiș și Dr. St. C. Pop.

Di Mihai Veliciu, președintele partidului național-român al comitatului, spune cîteva scurte cuvinte, în cari îi roagă pe cei adunați să dea dovadă că sunt oameni de ordine, ca astfel prin „ Purtare demnă și barbătească să ridice cin-

stea adunării și să aducă un folos viu cauzei“.

Au fost proclamați: președinte Mihai Veliciu; vicepreședinți: Vasile Beleș, protopopul gr.-or. al Aradului, și N. Păscuțiu, protopopul gr.-cat., al Șiriei; secretari: Sever Bocu, red. la „Tribuna“, și Iosif Moldovan, inv. director în Arad.

Au vorbit mulți și frumos! Cel dintîi a luat cuvîntul dl **Mihai Veliciu**, președintele partidului național român din comitat, fiind într-una întrerupt de aprobările multîmii:

„Noi Români am fost întotdeauna oameni dreți, n'am cerut nicăind ce e altuia, n'am cerut scurtarea drepturilor altora, dar' cerem ce e al nostru, cerem respectarea drepturilor noastre! (Aprobări vii). Guvernul (jos cu el!) cînd a ajuns la cîrma țării, a pus jurămînt că va ținea legile cele în ființă, durere însă, în schimb acum vine cu o lege, care tînde la desființarea legilor de până acum! Ministrul Apponyi (Izbucniri furtunoase: Jos cu Apponyi!) prin proiectul său vrea să pună mîna pe școlile noastre. (Nu le dăm! Nu le dăm!) Ar voi ca în școlile, pe cari noi le susținem din sudoarea noastră, să poruncească el. (Nu ne trebuie!) Vrea să nimicească neatîrnarea noastră bisericească, scoțîndu-i pe învățători (Trăiască învățătorii noștri!) de sub autoritatea bisericii noastre! Vrea să-i silească pe părinți să-și crească copiii cum îi place lui, ministrului. Acesta e cea mai mare tiranie, fiindcă să face sub scutul legilor!

„Ne-am adunat aici ca să găsim calea și mijloacele cum am putea apăra, între marginile legilor, așezămintele noastre școlare! Trebuie să găsim mijloacele, prin cari să-l silim pe ministrul Apponyi să-și retragă planul de lege!“

Și așa mai departe, fulgerător despică scopurile nemernice ale guvernului prin noua lege și chibzuște că ce e de făcut.

La cuvînt protopopul **M. Lucuța** al Șiriei, desfășurînd țintele legii școlare și toate pustiitoarele urmări ce le plănuesc ei prin această lege în contra culturii noastre.

Vrednicul protopop abia putea însă vorbi, căci de cîte ori să auzea numele ministrului Apponyi, poporul stiga: Jos cu el! Protestăm! Nu ne trebuie! Noi vrem să trăim și să murim ca Români!

A vorbit apoi **Rusu Șiriani** redactor la „Tribuna“ și fost deputat, spunînd că unul dintre scopurile adunării e și acela să dea îmbărbătare deputaților în lupta ce o vor urma în dietă, și să dea greutate cît mai mare cuvîntului pe care ei îl vor ridica în dietă, contra acestui nemernic atentat.

„Dacă stăpînirea nu va ținea samă de protestările noastre — zice dl Rusu — trebuie să batem iarășii la ușile Burgului (Curtii Impăratului și Regelui la Viena). Arhichiereii noștri să meargă să-i ducă Domnitorului jalba noastră! dreaptă! — Vii și puternice aprobări.

A vorbit apoi țărănul **Nicolae Lăzărescu** din Șiria, un vechiu luptător pentru toate cauzele naționale ale neamului, unul din cei mai de frunte între țărani români de pretutindeni. Din el grăește limpede glas al inimii poporului nostru bun!

Apponyi spune neadăvăr, zice vrednicul țărăn, cînd spune că pe noi vrea să ne ferească prin noua lui lege școlară prin care să ne îndoape cu de-asila cu limbă ungurească.

„Dacă Apponyi vrea într'adevăr să ne ferească, zice, atunci silească pe judecători, pe fibirăi, pe notari, să învețe limba poporului și nu pe popor să învețe limba dregătorilor!“ (Așa e! Trăiască!)

Au mai vorbit, frumos, înțelept și însuflețit, deputatul **Vasile Goldiș** și învățătorul **Tuliu Groșorean**, a căror vorbiri, din lipsa de loc, nu le mai putem schița, — apoi dl **Sever Bocu** a propus hotărîrea ce să se iee, prin care adunarea a protestat viu și cu vrednicie contra legii școlare plănuită de guvern; aproabă ținuta și lupta deputaților noștri, îndemnîndu-i a urma cu aceeași bărbăție întru apărarea drepturilor noastre naționale, și cere ca archiereii, în caz de lipsă, să ducă plînsorea poporului român și la treptele Tronului, în fața Maiestății Sale Impăratului și Regelui, care este (și trebuie să

fiel) părintele de-opotrivă al tuturor popoarelor țării (nu numai al unuia cum ar vrea guvernul să-l facă să fie). Adunarea cere convocarea unei adunări a întregii Națiuni Române din țările Coroanei Ungare!

Aceste hotărîri, pe larg desfășurate și întemeiate, au fost subscrise de președintele Veliciu, de vicepreședinți: protopopii gr.-or. și gr.-cat. V. Beleș și M. Lucuța, și de notarii adunării, — și să va trimite dietei, cerîndu-i să-și retragă planul de lege despre școalele confesionale.

Așa a decurs și așa s'a ținut mărețea adunare dela Arad, la care au luat parte ca la 8000 de oameni, ținîndu-se sub cerul liber, în o piață, în inima puternicului oraș maghiar! Onoare arangiatorilor și celor ce au luat parte la ea din peste 200 de comune a celui ținut!

Trăiască preoții și învățătorii din părțile Aradului, cari nu s'au codit a merge toți în fruntea poporului și a-și ridica glasul pentru scumpele așezăminte primejdiate.

La Orăștie!

Convocarea publicată de frunțașii vieții noastre românești din Orăștie, Hunedoara și Deva și din jurul acestor orașe, — pentru adunare de protestare la Orăștie, — pecîit aflăm, a găsit prin comune, la întreg poporul răsunset viu.

Adunarea de Duminecă la Orăștie, are să fie dintre acelea, care să stee cu vrednicie în șirul marilor adunări dela Blaj, Sibiiu, Brașov, Arad, etc.

Poporul este deplin înțelegător al greului zilelor ce le trăim, înțelege ca și noi toți, primejdia mare ce amenință cultura noastră națională, și este scîrbit ca și noi în tot sufletul său, pentru ticăloasa politică a guvernului.

Pilda pe care a dat'o colegiul preoțesc al preoțimii române gr.-or., din tractul Orăștie și Valea-Geoagiului, întrunit săptămîna trecută la Orăștie, care și-a ridicat glasul de protestare în cauză, — a fost urmată și în parochii, unde comitetele parochiale și sinoadele, adevă obștea întregului popor, ca corporațiuni și instanțe susținătoare de școale, au luat și ele vrednice hotărîri în privința asta.

Așa aflăm că în frunțașă comună vecină Romos, comitetul parochial gr.-or., în ședința dela 28 Martie v., a luat în dezbatere afacerea, și a adus un bărbătesc conclud de protestare în potriiva planului de lege ce atacă și înteste călcarea în picioare a tuturor drepturilor autonome ale bisericii noastre, ca susținătoare a școalelor! Comitetul să adresează I. P. S. Metropolitului, cu rugarea stăruitoare, ca să urmeze cu pașii de luptă și de apărare contra acestei legi, la locurile unde mai este vreme de întrevînire și de luptă (în casa magnaților și la Maiestatea Sa Impăratul și Regele, înainte de întărirea legii).

Comitetul declară, că deși e nefiresc ce guvernul face prin noua lege, că va urca salarele învățătoresți dintr'una la *indoit* pe cît au fost pîn'aci, poporul din Romos va aduce pentru școala sa națională, și această jertfă grea, dar' protestează cu tărie contra condițiilor asupritoare propuse în noua lege chiar și față cu școlile cari nu vor primi dela stat nici un ban! — Sinodul parochial, obștea credincioșilor și întregului popor, ținut la 31 Martie, a aprobat întocmai concludul comitetului, însușindu-și-l de al său și dînd glăsuire prin asta la protestarea întregului popor din parochie.

Același lucru bărbătesc l'au făcut și alte multe parochii din tract.

Incolo părerea și pornirea poporului în cauză, să reglîndește în glasul alor cîțiva țărani din jurul Orăștiei, cari venind la oraș, ne-au cerut unele și altele lămuriri despre adunare, — și care ni-au declarat:

— Noi nici nu suntem mulțumiți cu cît faceți d-voastră! E prea puțin a face numai adunări de protestare! Ar trebui să facem și noi... mult mai mult!... La adunare vom veni barem jumătate de sat!

Așa adunarea dela Orăștie făgăduiește a fi măreță, fiind ea un privilegiu de întrunire a poporului din tot ținutul, ca la o alegere de deputat, pentru a da sămînță simțămîntelor de care este zbuciumat sufletul oțărit și îngrijat al neamului.

Comunele vecine Romos și Romoșel și-au dat înțînirea în capul dînspre Răsărit al Orăștiei și au să vină în tabără puternică și frumoasă. Poate tot cu ei de-odată va nimeri voinicul Vaidei și Pișchințul.

Cete puternice ne înștiințează că vor veni din comunele din partea despre Apus a cercului: Pricaz, Turdaș, Simeria, etc.,

Tot așa despre Miază-zi, pe drumul Căstăului, veni-vor trimișii sufletului lor românesc din comunele Căstău, Sibiușel, Beriiu și Valea-Orăștioarelor.

Iar dînspre Miază-noapte veni-vor frații noștri de pe Valea-Geoagiului: Geoagiul, Gelmarul, și mai ales puternice pîlcuri din Bințișii, Șibot, Balomir, Vinerea, Cugir!

Cercul Hunedoarei va fi bine reprezentat prin frunțașii din Hunedoara și jur, urmași, pe cît să poate de popor!

Tot așa cercul Devei.

În acest fel avem nădejdea unei adunări de popor la Orăștie, care să fie o vrednică înălțare de glas a unui ținut puternic românesc ca acesta, în o treabă mare ca aceea ce ne îngrijorează și ne nedumerește!

La revedere, fraților, la marele sfat, la care să fiți bineveniți!

La Hațeg!

Fraților!

Toți acei, cari țineți cu sfințenie la limba dulce suptă deodată cu laptele mamelor noastre; toți acei, cari țineți la sfința noastră lege strămoșească; toți cei cu durere de neam și cu dragoste de țară — veniți la

===== marea adunare populară =====

ce o convocăm pe sfința zi de Duminecă la 7. Aprilie st. n., în piața cea mare a orașului Hațeg, la 2 ore după amiaz!

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea adunării.	4. Libertatea de presă și în-
3. Dezbaterea proiectului de lege despre școale confesionale.	5. Eventuale alte obiecte și proiectul de rezoluție.
3. Chestia votului universal.	6. Inchiderea adunării.

Fraților!

Va fi vorba de școlile noastre românești!

Va fi vorba, că să mai rămînem și de-aci înainte întru noaptea neștiinței, ori să va lumina și de-asupra capetelor noastre soarele sînt al cunoștinței?! Va fi vorba de aceea, că sîntem, ori nu sîntem vrednici de un traiu mai bun și de-o viață mai îndestulată!?

Fraților!

Ministrul școlilor, contele Apponyi a pus pe masa sfatului țării un proiect de lege, care dacă să va vota, va fi mai primejdios pentru viitorul neamului nostru, decît flacăra focului răzbită de vînt de-a lungul pacînicilor colibi cu streșini uscate

